

день и развратенъ, за туй вынѣгы е той прѣдъ Бога нечистъ прѣстѫпникъ на Неговътъ законъ.

П. Тъй, както казвашъ, человѣкъ не е ли вече такъвзи, какъвто първоначално былъ създаденъ?

От. Не: защото светостъ-та и прѣмѣдростъ-та, които по Божій образъ Той ималъ, днесъ тѣ не са виждатъ въ человѣкътъ.

П. Человѣкътъ, като испадналъ въ толкози зло, що трѣбало да ожида?

От. Нищо друго, освѣнь Божій гнѣвъ.

П. А за да бы отбѣгналъ человѣкътъ отъ Божійтъ гнѣвъ, що трѣбало той да стори?

От. Трѣбало да изнамѣри нѣкое срѣдство за да умилиостиши Бога да бы са примирилъ съ Него. Но повредены и грѣховитыйятъ человѣкъ, до като не е просвѣтенъ съ Божията благодать, не можѣлъ да изнамѣри туй срѣдство.

П. Що слѣдова отъ туй?

От. Става явно колко е нужна Евангелската вѣра на человѣкътъ, за да упознае слабостъ-та си, че да иска цѣлителъ, който е Господъ нашъ Іисусъ Христосъ.

ВТОРА ЧАСТЬ. За Евангелската Вѣра.

1. За свещенното писаніе.

П. Человѣкътъ самъ си като не былъ доволенъ да изнамѣри срѣдство за примиреніе съсъ Бога, Богъ остави ли го тъй да си е завинѣгы заблуденъ и осъденъ подъ Неговътъ гнѣвъ?

От. Не. Богъ, поради безмѣрното Си милосърдие къмъ человѣческия родъ, благоизволилъ самъ си Той да из'еви на человѣкътъ туй высоко срѣдство,